

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

81. Samvel Confessarius ex duobus Confessionis filijs non debet vnum laudare, & alterum coram ijsdem audientibus præterite illaudatum: nunquam autem saluo sigillo dicere, se huic homini arduam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

reuerentiali petere non audeat, probè sciens, repulsam se passarum, tunc consequenter ait Lessius, posse eum clam tantundem accipere. Atque huic sententiæ Confessarius in praxi conformare se poterit, ita quidem, ut in primis hortetur filium, ne tali licentia abutatur, sed quam fieri potest rarissimè vtatur. Deinde verò ut eum non compellat ad restitutionem, si id, quod clam accepit, iusta mercedis aestimationem non excedat, præsertim si pater erga illum durus sit, & ipsi optimè merito & negotiatori valde utili nihil aut parùm concedat ad honestas & statui eius conuenientes recreationes.

Ad 1. in contrarium dicimus, Rutilium ex gratitudine quidem posse: nullo tamen iure teneri seruire patri sine stipendio, nisi pater egeat, vel nisi alij filij etiam lucentur patri; nulla enim æquitas dicit, inquit Lessius loc. cit. ut ipse teneatur sine stipendio laborare, alijs otiantibus. Atque in hunc sensum intelligenda iura in 2. argūmento adducta, quid verbo tenus præferant.

LXXXI. Samuel Confessarius in quad. ciuitate subinde ex duobus coniugibus, vel fratribus, vel sororibus, vel famulis, vel socijs &c. qui ambo ipsi consentur, vnum à vitæ morumque innocentia mirè laudat: alterum verò tacite præterit illaudatum, cùm par sit occasio utrumque laudandi. Interdum etiam fatetur, bonam se penitentiam

certa persone imposuisse. Quæritur. An saluo sigillo hoc faciat?

Videtur non posse prius facere; quia inde potest sumi aliqua suspicio contra illum alterum; at bene posterius; quia nullum hinc revelatur peccatum.

Resp. 1. Cum P. Dicastillo de Pœnit. D. 12. n. 98. ordinariè ex duobus confessionis filijs ita vnum commendari, & alterum illudatum relinqui à Confessario non posse, quin suspicio contra illum alterum moveatur, & exinde Confessio huic eidem odiosa reddatur, adeoque sigillum frangatur: si tamen virtus & sanctitas eximia vnius ita se prodat, ut nemo prudens cognoscat eum, quin simul excessum in illo supra alterum intelligat, tunc particularem illam laudationem sigillo non praetuldicare; quia verò raro valde hoc contingit, rarissimos quoq; esse oportere Confessarios in tali immodecâ commendatione vnius præ alio, sapienter monent Authores.

Resp. 2. Non posse Samuelem dicere saluo sigillo certæ & determinatae personæ bonam (h.e. bene magnâ & acerbâ) se pœnitentiam imposuisse. Ita Malderus Tr. de sigillo c. 12. Nam talis pœnitentia communiter non solet imponi pro levibus peccatis. Ergo indirecte saltem grauia peccata illius personæ fuerunt detecta, ex quo ipsi confessio fieri potuit odiosa.

Atque

Atque ex his patet ad argumenta in contrarium.

LXXXII. Serapia malæfamæ mulier, dum peracta Confessione interrogatur, num de enarratis peccatis doleat, ait, dolere se, quod non doleat, quo intellecto absoluitur tanquam sufficienter attrita. Queritur. An rectè?

Viderur bene absolui. Ita Palludanus in 4. Dist. 17. q. 11. art. 5. Sà V. Contritio, & non nulli: quia in ea attritione virtualiter continetur dolor peccatorum.

R. Serapiæ malè absolui, si præcisè doleat, quod non doleat. Ita Henriquez, Vasquez, Bonac. Filliuc. Tr. 7. c. 6. q. 2. & alij communiter. Ratio desumitur ex Sacris Concilijs. Nam Eugenius IV. in florentino, & Trident. Sess. 14. c. 14. & alibi docent, necessariam esse Pœnitentiam, per quam peccator Dei offensionem, & peccata præterita detestetur. At qui dolor Serapiæ non est de offensione DEI, & peccatis commissis, sed solùm de carentia doloris, cum quo dolore absolute affectus ad peccata stare potest. Ergo talis dolor non sufficit, nec disponit sufficienter Serapiam ad absolutionem. Dixi, si præcisè doleat &c. non enim negandum videtur, cum actu, quo quis dolet, se non dolere de peccatis, plerumque coniunctum esse dolorem de peccatis, & hoc rationabiliter præsumi à Confessario posse; nam dolor de carentia attritionis indicium